

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Szak/10/2021
Identifikačné číslo spisu: 7021200256
Dátum vydania rozhodnutia: 22.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7021200256.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): R. W., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť Afganská islamská republika, bez dokladov totožnosti, trvale bytom Afganská islamská republika, právne zastúpený: Advokátska kancelária Peter Dittrich s.r.o., so sídlom Mudroňova 29, 040 01 Košice - Juh, IČO: 36 861 855, proti žalovanému: Oddelenie cudzineckej polície PZ Nitra, Kalvarská 2, 949 01 Nitra, o správnej žalobe vo veciach zaistenia, o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sa/16/2021-19 zo dňa 26. apríla 2021, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Uznesením uvedeným v záhlaví tohto rozhodnutia (ďalej len „napadnuté uznesenie“) krajský súd podľa § 99 písm. a) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) zastavil konanie v dôsledku späťvzatia žaloby späť a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Výrok o trovách konania oprel súd o ustanovenie podľa § 170 písm. b) S.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

3. Proti napadnutému uzneseniu v časti o výroku o náhrade trov konania podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť, v ktorej namietal, že o otázke náhrady o trov konania súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Najmä uviedol, že krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 170 S.s.p. bez riadneho odôvodnenia. Ďalej uviedol, že žalovaný svojím postupom spôsobil to, že predmet súdneho konania odpadol. Je názoru, že postupom žalovaného došlo k naplneniu petitu správnej žaloby a teda žalovaný zaviniť postup sťažovateľa pri podaní žaloby a tak má byť zaviazaný na náhradu trov konania. Záverom navrhol, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 12.05.2021 uviedol, že sa so závermi krajského súdu v napadnutom uznesení stotožňuje a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „Najvyšší súd“) konajúci ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ S.s.p. a 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu, v súlade s § 455 S.s.p. bez pojednávania a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

Podľa § 171 ods. 1 S.s.p. ak účastník konania procesne zavinil odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.

6. Kasačný súd predovšetkým dáva do pozornosti, že zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie znamená, že trovy je povinný platiť ten z účastníkov konania, ktorý zavinil, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím správneho súdu tomu, kto ich zavinil. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na výsledok správneho súdneho konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie účastníka konania a dôsledkom je vznik trov druhého účastníka konania. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu aj na strane žalovaného. Platí, že ustanovenie § 171 ods. 1 S.s.p. je špeciálnym ustanovením k § 170 písm. b/ S.s.p. a predstavuje výnimku zo všeobecnej záujmovej zásady. Výnimka z tejto všeobecnej zásady sa tak do ustanovenia § 171 ods. 1 S.s.p. premietla ako pravidlo. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania v spojení s ustanovením § 171 ods. 1 S.s.p. je správny súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie sa muselo zastaviť (Správny súdny poriadok, Veľké Komentáre, Baricová, Fečík, Števček, Ficová a kol., C. H. Beck, 2018).

7. Z uvedeného vyplýva, že ak súd zastavuje konanie, musí sa zaoberať pri rozhodovaní o náhrade trov konania otázkou, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, predmetnú otázku je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, a teda z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu.

8. Správnu žalobou, podanou dňa 15.04.2021 o 16:06 hod. sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozhodnutia o jeho zaistení pre vytýkané pochybenia a následne nariadenia jeho prepustenia zo zaistenia.

Podľa § 221 ods. 1 S.s.p. žalobca sa môže správnu žalobou domáhať zrušenia rozhodnutia o zaistení, o predĺžení zaistenia, o predĺžení lehoty zaistenia vydaného podľa osobitného predpisu alebo určenia takého rozhodnutia za nezákonné, ak bol žalobca zo zaistenia prepustený.

9. Účelom správnej žaloby podľa § 221 ods. 1 S.s.p. je teda preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vo veciach zaistenia a dosiahnutie následného prepustenia zadržaného sťažovateľa. Správny súd konajúci o správnej žalobe podľa § 221 ods. 1 S.s.p. môže podľa povahy veci rozhodnúť štyrmi spôsobmi. Prvým je zrušenie preskúmaného rozhodnutia a nariadenie bezodkladného prepustenia sťažovateľa zo zaistenia. Druhým spôsobom rozhodnutia je priame nahradenie preskúmaného rozhodnutia rozhodnutím správneho súdu o uložení miernejšieho donucovacieho opatrenia. Tretím spôsobom je zrušenie preskúmaného rozhodnutia a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie bez nariadenia bezodkladného prepustenia. Štvrtým spôsobom je určenie nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia, ak sťažovateľ bol po vykonanom zaistení ale ešte pred rozhodnutím správneho súdu zo zaistenia prepustený.

10. Právny zástupca sťažovateľa podaním z 22.04.2021 z dôvodu, že sťažovateľ bol prepustený zo zaistenia po podaní žaloby a teda dôvod súdneho konania odpadol vzal žalobu späť a konanie žiadal zastaviť. Zároveň požiadal o priznanie náhrady trov konania, nakoľko odpadol predmet súdneho konania.

11. V kasačnej sťažnosti proti tej časti výroku uznesenia o zastavení konania, ktorým správny súd žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal, trval na tom, že odpadol dôvod súdneho konania, keďže sťažovateľ bol zo zaistenia prepustený a zdôraznil, že bol dosiahnutý účel žaloby - prepustenie sťažovateľa zo zaistenia.

12. Podľa názoru kasačného súdu však takáto argumentácia neobstojí pretože takéto predpoklady nenastali. Predovšetkým je potrebné pripomenúť, že podanou žalobou (ktorú neskôr zobral späť) sa sťažovateľ domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia pre tvrdenú nezákonnosť a po preukázaní dôvodnosti takéhoto záveru nariadenia prepustenia sťažovateľa zo zaistenia. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na vyššie zmienené štyri zákonom upravené (§ 230 S.s.p.) varianty postupu správneho súdu pri rozhodovaní o žalobe podľa § 221 S.s.p., ktorý v zmysle § 206 ods. 3 S.s.p. posudzuje správnu žalobu neformálne a nie je viazaný žalobnými bodmi z čoho možno usudzovať, že zákonodarca kladie dôraz na preskúmanie rozhodnutí vo veciach zaistenia a len ich zrušenie z dôvodu zistenej nezákonnosti (resp. nahradenie vlastným rozhodnutím súdu o uložení miernejšieho donucovacieho opatrenia) je predpokladom súdom nariadeného prepustenia zo zaistenia s tým, že určenia, že takéto rozhodnutie je nezákonné sa možno domáhať aj po prepustení zo zaistenia (písm. d/ § 221 S.s.p.). Rozhodnutie o zaistení sťažovateľa však žalovaným ani súdom zrušené nebolo.

13. Aj keď možno predpokladať, že primárnym cieľom sťažovateľa v tomto konaní bolo dosiahnutie jeho prepustenia, podanou správnu žalobou podľa § 221 ods. 1 S.s.p. sa domáhal zrušenia rozhodnutia o zaistení a následného prepustenia zo zaistenia. Preto nemožno súhlasiť s tvrdením právneho zástupcu sťažovateľa, že tým, že sťažovateľ bol v zmysle Príkazu na prepustenie štátneho príslušníka tretej krajiny zo zariadenia zo dňa 14.04.2021 zo zaistenia prepustený odpadol dôvod konania, ktorého súčasťou však bolo v zmysle žaloby aj nárok na zrušenie napadnutého rozhodnutia o zaistení, ktoré ani v rámci postupu žalovaného pri prepustení sťažovateľa nebolo žalovaným zrušené. Za daných okolností preto nemožno hovoriť o dosiahnutí účelu žaloby a teda procesnom úspechu sťažovateľa. V nadväznosti na to poukazuje kasačný súd na rozhodovaciu prax kasačného súdu (rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Szak/15/2017; 1Szak/17/2017; 1Szak/18/2017; 1Szak/20/2017) v zmysle ktorej „Prepustením zo zaistenia sa v prípade správnej žaloby podľa § 221 ods. 1 S.s.p. síce vyčerpá predmet žaloby v časti dožadujúcej sa prepustenia, ale nie v časti dožadujúcej sa preskúmania rozhodnutia z hľadiska jeho zákonnosti a jeho zrušenia.“

14. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd neporušil zákon, keď o trovách konania rozhodol podľa § 170 písm. b) S.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené. Krajskému súdu možno vytknúť strohé odôvodnenie tohto postupu, ktoré však samo osebe nie je pochybením opodstatňujúcim zrušenie napadnutého uznesenia vo výroku o náhrade trov konania (nakoľko nepriзнaním náhrady trov konania krajský súd implicitne vyjadril záver o nesplnení podmienok pre aplikáciu výnimky podľa § 171 ods. 1 S.s.p.) ani nepredstavuje naplnenie uplatneného dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p., t. j. nesprávne právne posúdenie veci. Kasačná sťažnosť teda nie je dôvodná a preto ju kasačný súd v súlade s ust. § 461 S.s.p zamietol.

Podľa § 461 S.s.p. platí, že kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

15. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný právo na náhradu trov konania pred kasačným súdom nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).